

Loves Gennemførelse? — Jeg anbefaler altsaa at slutte sig om Forslagene, men jeg vil gerne tillade mig endnu et Par Udtalelser. Der er nogle Ytringer af den højtærede Finansminister, som synes at have forurolet enkelte ærede Medlemmer her i Salen; det var dem, som gjaldt Regeringens Standpunkt. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Grund til at lade sig forurole af de Udtalelser, som den højtærede Finansminister kom med; de vare saa naturlige og fra hans Standpunkt saa ganske overordentlig rigtige. Hvad kunde man vente andet end at høre en skarp Kritik fra den højtærede Finansminister? Den højtærede Minister er jo ikke en ny Mand paa det Omraade, vi have jo gennem en Række af Aar kendt hans Anskuelse, og vi have vidst og have maattet vide, at han maatte være imod Gennemførelsen af Forslag af denne Natur. Men jeg har paa den anden Side ikke i den højtærede Ministers Udtalelser hørt en eneste Ytring om, at han til syvende og sidst vilde sætte sig imod dem. Han var jo, som naturligt er, gladere ved de Forslag, som ville fremkomme fra Regeringens Haand, og som han saa løseligt skitserede for os. Men jeg hørte ikke en eneste Ytring fra den højtærede Minister om, at han, naar Landstinget og Folketinget bleve enige, saa ikke vilde kunne acceptere Kommissionens Forslag, endogsaa i den Form, hvori de foreligge her. Der var tværtimod kun Grund til at glæde sig over, at der ikke fremkom saadanne Ytringer; jeg i alt Fald følte mig personlig ret tilfredsstillt derved. Men der var andre Udtalelser i den højtærede Finansministers Foredrag, som jeg var mindre glad ved, og det var, da han i den første Trediedel af sin Tale berørte Forholdet imellem Landstinget og disse Skattelove. Det forbavsede mig, at den højtærede Minister saa bestemt allerede paa dette Tidspunkt kunde forudsige, at Landstinget vilde stille sig modviligt imod dem, og det forekom mig besynderligt, at den højtærede Minister fremførte Beviser for Landstingets Stilling gennem Citater og Udtalelser, der vare fremkomne langt tilbage i Tiden, og som fremkom under en ganske anden politisk Situation. Jeg tror, at den højtærede Minister — saaledes ser jeg i alt Fald paa Sagen — handlede Uret deri, fordi den højtærede Minister ikke derved søgte at befordre det gode Forhold mellem Tingene; han risikerede ude i Landet at vække en aldeles ubegrundet Mistillid til Landstinget. Jeg ved meget vel, at den højtærede Minister

ved en Erklæring, han afgav i Mandags, fralagde sig det Motiv at ville hidse Landstinget mod Folketinget, og jeg bøjer mig selvfølgelig for denne Erklæring og er overbevist om, at den højtærede Minister ikke havde dette Motiv, men Ytringerne forekomme mig uheldige, og jeg vilde meget have ønsket, at de ikke vare fremkomne.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Kreds (Hammerich) fremkom med en Del Udtalelser, som gik ud paa, at der ved disse Skattelove gøres Kjøbenhavn en stor Uret. Jeg har ikke kunnet faa fat i, hvor denne Uret ligger. Jeg kan ikke se, at Kjøbenhavn paa noget Punkt bliver forfordelt; hvis jeg kunde se det, skulde jeg være en af de allerførste til at søge at faa Lovforslagene ændrede, fordi jeg ønsker, at der bliver lige Ret og Skel for alle. Det er mig imidlertid ganske umuligt at se det, ligesom det er mig absolut umuligt at se, at der i Formue- og Indkomstskatten til Staten kan ligge nogen som helst Uret mod Kjøbenhavn. Jeg vilde meget vel, at de fleste Penge, der ville komme ind i Statskassen ved Formue- og Indkomstskatten, ville komme paa det kjøbenhavnske Omraade — det er klart, da de store Formuer og de store Indtægter ere der — men at dette skal være nogen Uret mod Kjøbenhavn, forstaar jeg ikke. Lad os vende Forholdet om og f. Eks. sætte det Tilfælde, at der i Kjøbenhavn herskede Fattigdom, at der ingen store Formuer og ingen større Indtægter var der, medens det var et Sted ude i Landet, lad os sige paa Ærø, Formuerne vare samlede. Vilde saa nogen kunne sige, at der blev gjort Ærø Uret ved en Stats-, Formue- og Indkomstskat? Jeg tror det ikke. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds vilde sige det, ja, jeg tror ikke en Gang, at den ærede Repræsentant for Ærø vilde hæve sin Røst og tale Ærøs Sag. Lad mig tage et andet Tilfælde. Naar af to Sogne ude paa Landet det ene havde rige eller formuende Folk mellem sine Beboere, medens det andet kun havde fattige, vilde det da med nogen som helst Grund kunne siges om det Sogn, som inden for sine Grænser havde rige Folk, at der blev gjort det Uret ved en Stats-, Formue- og Indkomstskat? Det er mig ganske umuligt at se det, og før jeg faar Bevis for, at det virkelig er Tilfældet, at der her gøres Kjøbenhavn Uret, før kan jeg naturligvis heller ikke forandre min Anskuelse, at Bestemmelserne i de foreliggende Lovforslag virkelig have truffet det rette.